

ÓZDI HIRLAP

(FELSŐBORSOD)

HETILAP

Előfizetési ár:

Egész évre	8 korona
Fél évre	4 "
Negyed évre	2 "

Megjelenik minden vasárnap.

Működés szerkesztő és laptulajdonos:
PANCZÉL BÉLA.
 FŐMUNKATÁRS:
TÖRÖK ISTVÁN.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sajószentpéter.
 hová a kéziratok, hirdetések és díjak
 küldendők. Kéziratok nem adatnak vissza.

Az olvasóközönséghez.

Az „Ózdi Hirlap”, illetve „Felsőborsod” felelős szerkesztését a mai számmal Panczél Béla vette át. Török István ur ugyanis exponált állásában nem akarja magát tovább kiténni bizonyo skörök rosszindulatú intrikáinak s mert becsületes és egyenes jelleme nem tűri meg az újságírással gyakran együttjáró izgalmakat, — ezentul mint a lap főmunkatársa az ózdi járás ügyeit és érdekeit fogja a lapban képviselni.

Ezzel kapcsolatosan a lap kiadása is Sajószentpéteren lesz s az ózdi előfizetők postán kapják vasárnap délelőtt.

Kéziratok, előfizetési és hirdetési díjak Sajószentpéterre küldendők, de Ózdon Török István ur is átveszi.

Felkérjük a t. közönséget, hogy minket továbbra is támogatni kegyeskedjék. Ezután is arra fogunk

törekedni, hogy a pártfogást kiérdemeljük.

Sajószentpéter, 1907 február 1.

Tisztelettel

az „Ózdi Hirlap”

(Felsőborsod)

szerkesztősége és kiadóhivatala.

Tőkeemelések.

Tőkeszegény ország vagyunk és mégis azt tapasztaljuk, hogy a többi országokhoz viszonyítva, pénzintézeteink száma sokkal nagyobb, mint azt az ország általános gazdasági helyzete megköveteli. A helyes gondolkodás szerint a felszaporodott, megtakarított tőkék sietnek részt venni pénzintézetek megteremtésében, pedig a nagyközönségnek és a kis feleslegek felett rendelkező kereskedőknek eszük ágában sincs a részvényvásárlás.

Hogy ilyen módon a rendes és természeteszerű vállalkozásokra, a kisebb ipari telepekre, vagy másnemű jövedelmező keresetágak megteremtésére nem maradt pénz, ez ennek az egészségtelen állapotnak az oka.

Közvetlen ez az oka a pénzdrágaságnak és ez az oka aztán, hogy a nagy pénzintézetek is, látva, hogy a tőkéket magas

kamat mellett lehet elhelyezni, mert az értékpapirokban és részvényekben fekvő tőke a közforgalomból hiányzik és csak mint kölesöntőke, drága kamattal juttat oda vissza, — tőkeemeléseket csinálnak. Ha ezen tőkeszaporulat külföldi pénzzel történik, akkor az országnak eladósodását eredményezi, ha pedig belföldi tőke vásárolja oly nagy tömegekben az új kibocsátású részvényeket, akkor az önálló vállalkozásoktól még több tőke vonatik el, úgy, hogy ezek az erőltetett és pusztán a pénz drágaságára alapított tőkefelemelések cseppet sem használnak nemzetgazdaságunknak oly mértékben, mint azt első tapasztalatra gondolná az ember.

Természetesen nem beszélünk itt ama nagy ötven és százmilliós intézetekről, a melyek tőkeemelése a világpénzpiac helyzetével áll szoros kapcsolatban és melyek szociális helyzete kívánja meg, hogy részvénytőkéjük nagysága arányban álljon a többi vezető intézetek részvénytőkéjével.

Ha most hirtelen megváltozna a pénzpiac helyzete, ha Amerika hirtelen, valami égi csoda folytán, vissza tudná fizetni európai tartozásait, de még olesó pénzzel is el tudná látni a vén Európát, a bankigazgató uraknak nagyon, de nagyon keletlen volna ez a nagy tőke, amelynek lukratív elhelyezése ipari vállalkozások

Pesti utcáról.

Bizony már jó későre járt az idő, mikor a kórház meleg folyosójáról kilépett a tiszta, világos utcára. A gázlángok sorra kigyultak már s feszülten őrködtek az utca esőndje felett.

Alig járt az utcán ember. Csak a szilaj, keménynyaku szél kószált rajta szerteszét, hol elesenededve, hol nekibőszülve. Rátört a gázlángok világosságára, de a lángok meg sem mozdultak az üveg mögött, hidegen utasították el támadását. Akkor aztán nekidühödve, rátámadt az elébetévedt járóelőre: körülhlegte a kicsi, vézna testü asszonyt s nem találva tépázni valót, felszarította a könnyecseppet, mely ott húzódtott meg a szemé alatt. Örömkönnnyű volt az, mik közül oly sokat sirt el férje betegágya mellett.

Összéb huzta kendőjét és szorosan mellére szoritotta a kendőbe burkolt kis esőpséget, ki beteg édesapjának olyan nagy örömet okozott ma... Olyan édesen gügyögött...

Megtörülte szemét és elgondolkozott. Milyen jók is az urak, — elmélkedett, — milyen szépen gondoskodnak uráról, milyen jól bánnak vele, mióta a szerencsétlenség érte. Hogy élhetett az a rettenetes pillanatot, ma sem tudja megérteni. Láttá, amint ingani kezdett a magas faalkotmány s szólni nem bírt; a réműlettől elakadt a szava. Láttá, amint a lehulló gerenda végigvágta férjét s amint a vér elborította fejét. Többet nem látott. Csak akkor tért magához, mikor azok a szép fiatalemberek, kik aranyzsinóros sapkát hordanak, óvatosan kötözték azt a rémes sebet, mit a lezuduló gerenda ütött

férje fején. Szájtátva, elakadt lélekzettel állott mellettük s nem jött ajkára egy szó sem, hogy megköszönje gondoskodásukat. Talán nem is kívánták — gondolta s emlékezete visszatért férjéhez.

Hála istennek — jobban van már. A főorvos ur biztatta, hogy két hét múlva vigan dolgozhat. Igen, dolgozni... aztán jön megint egy gerenda... biztosan jön... mindig jön...

Egész testében összeborzadt s fagyos hidegség futott végig tagjain. Pedig ideje lesz már, ha haza jön. Kis porontyai alig várják, tudják, hogy akkor nagyobb darab lesz a kenyér. De ő is várja. Az a kis költség, amit az eset után kapott, rég elfogyott. S hiába akar többet, erősebben dolgozni, a szívszorulás, melyet azóta mellében érez, lehetetlenné teszi az erő-

Meggyőződhetik bárki, Szántó Mór és Tsa

hogy téli férfi- és gyermekruháink jósága, valamint olcsósága páratlan.
 Üzleteink állandó elve „aki készpénzért vásárol, ne ázessen tulárákat.”

≡ Ózd, Weiner-ház. ≡

nélkül állandóan lehetetlen. Már pedig Amerikában nagy pénzügyi változások várhatók. A legnagyobb baj az azonban, hogy pénzintézeteink bármily hatalmas tőkék felett is rendelkeznek, a mezőgazdasági hitelt, a jelzálogos kölcsönöket a záloglevelek visszaadása folytán kielégíteni nem képesek. Ki vesz ma zálogleveleket, mikor a részvénytársaságok dus osztályokat öntenek a részvénybirtokosok lábai elé és van részvény, amelynek ára egy napon hatszázötven koronás aravancot ért el.

A jelzálogos kölcsönök nagy fejtörést okoznak és hova-tovább állami feladat lesz arról gondoskodni, hogy a mezőgazda mindenkor és a pénzpiac helyzetétől függetlenül, kaphasson hitelt. Ha a tőkeemelések ezen a bajon segítenének, ami ki van zárva, akkor volna meg igazán az az üdvös céljuk, amit sajnós, a mi sivar közgazdasági helyzetünkben el nem ismerhetünk. A tőkések trüszjére vezet ez a sok tőkehalmozás — holott épp az volna a helyes, hogy a tőkék decentralizálódnának, amit ma még a jelzálogos hitelnyújtás nem segít elő. A tőkeemelések még azt is jelzik, hogy a közel jövőben a betétállományok nagyon meg fognak csappanni és érdekes lesz az a statisztika, amit az 1907. év és a tavalyi év összehasonlítása fog nyújtani ebben a tekintetben. Ezt pedig figyelemmel kíséreni csak úgy lehetne, ha az egyes intézetek köteleztetnének, hogy betétállományaikról rendszeres havi kimutatást kötelesek közzétenni. És eljutottunk oda, ahova célozni akartunk: a tőkefelemelések szorítják a törvényhozást arra, hogy a részvénytársulati törvény mihamarabbi revízióját megtörténjék, mert most már elmondhatjuk, hogy a nemzeti vagyonunk igen tetemes része van pénzintézeti részvényekben és ezt a vagyont a törvényhozásnak kötelessége minden közgazdasági veszélytől megóvni, ami pedig a tulságba vitt tőkeemelésekben rejlik.

sebb munkát. Egész napi munkája alig elég, hogy kielégítse telhetetlen négy porontya étvágyát.

Az ötödik is itt nyöszörög mellén. Annyira elfoglalták gondolatai, hogy csak akkor vette észre mozgólódását, mikor hatalmasan rugdálni kezdte karját. „Csitulj, baba, — szolt hozzá, — csitulj, mindjárt otthon leszünk” — de az nem nyugodott. Egyre türelmetlenebb sirásokkal akarta anyja értésére adni, hogy éhes, enni akar. S nem is csitul el addig, míg oda nem nyújtotta kicsiny, fonnyadt emlőjét, melyből aligha szíhatott táplálékot. De legalább elcsendesedett.

A hideg, száraz szél megborzongatta a testét. Megkettőztette lépéseit, hogy hamarabb elérhesse a kis odút, hol oly régóta küzködnek a nagy jötevővel, az étellel.

Gondolata pedig újra visszazállt a férjéhez. S mikor elfogta mellét a göresös nyilallás, bizonyos jóleső irigységgel gondolt a férje sorsára. Legboldogabbak azok, akik a kórházban vannak. A férje is boldog lehet. Hófehér, tiszta ágyban fekszik, s ő maga is olyan tiszta. A keze nem összehasogatott, nem gémberedett. Arca nem szennyes, nem sáros, mint mikor este hazajön a munkából. Hiába

Záradékul nagy szellemidézés.

Bizony Isten, sajnálom a tintát és sajnálom az olvasó közönséget is; de Spissák úr, meg Csepela úr oly kedvesen irtak rólam becses lapjukban, hogy ezt meg kell köszönni. Csepela urat ismerem; szent ő és sérthetetlen; lehet, hogy nemsokára csaihatatlan is lesz mint a római pápa. De Spissák urat nem ismerem s mint „messziről jött idegen”, úgy képzelem, hogy ez az úr egy szellem, aki idézésre jelent meg záradékul.

Szegény bűnös pennám, légy türelmes s ne gúnyolódjál; kicsike kis leányomat tegnap tettük le a fagyos földre, szemem még könnyes a fájdalomtól, — de a jó Isten mégis gondol reám, megvigasztal, mert ime előttem a Csepela újságja, meg a Spissák úr szellemidézése s ez a gonosz penna „megjavul.”

Tekintetes Spissák úr azt írja a Csepela diktálása után, hogy Csepela nem szorul a Spissák úr védelmére, „pláne P. B. úrral szemben.” Tudja-e azt maga, tekintetes Spissák úr, hogy Csepela nem szorul fogadatlan prókatorra? S tudja-e azt kend, tekintetes Spissák úr, hogy a fogadatlan prókatornak mi a fizetése? Nem merem kiírni, mert „szaga van,” amint kend írta rólam, hogy „szaga van!” Én mondom ezt, „pláne Pánczél Béla.”

Hogy messze idegenből jöttem? Nem, kedves Spissák, ezt nem tettem. Itt született minden nemzetségem; családomat ismeri Borsod, de a Csepela és Spissák nevet aligha. A „pánczélus lovag” elnevezés jól esik, mert a pánczélról lepattan a Csepela mérgezett nyila, mert az legalább nyil, bár a nemzetközi törvény tiltja a mérgezett nyilak használatát; de a maga nyila az nem is nyil; valami kellemtelen dologba mártotta a nyilát, mondjuk, hogy tutti-frutti, — de ezzel Csepelának nem használt. Én mondom ezt, „pláne Pánczél Béla.”

Hogy az ózdi közönségnek nem jól mutatkoztam be? Nos, elismerem, hogy nem jól, mert kigyelmed szerint így kellett volna: Levetni a pánczél, felvenni a szöges cingulust, szörkankóba öltözni, az olvasót naponta hat-szor leimádkozni és — mérni a hamis mérlegen.

S vajjon nem veszi maga észre, kedves Spissák úr, hogy bolondokat irt rólam? Hiszen

mosdik ilyenkor, hiába marja testét, nem tudja lemosni ilyenkor a sarat, piszkot, mit egy napi munka hány arcára, kezére.

Istenem, — sóhajtott fel, miközben a sietéstől kimerülve, odatámaszkodott egy ház falához, — milyen boldogság, milyen gyönyörűség lehet mindig tisztának lenni. Tiszta szobában lakni, tiszta ruhában járni. Mondhatatlan vágyódás fogta el lelkét a tisztaság után. Megremegett a gondolattól, hátha az ő sorsuk is jobbra fordul, hátha ők is tiszták lehetnek mindig. Szinte utálat fogta el, mikor haza gondolt, arra a nehéz levegőjü, szurtos szobára, amely soha sem lehet tiszta. De! Ő akarja. Ha éjszaka kell is dolgozni, ha felvérezi is a kezét, tisztáknak kell lenniök. Akarja. Piszkoban rut az élet...

Elhatározása, erős akarata egészen felhevítette. Megerősítette ellankadt tagjait. Újra neki vágott a sietésnek, de hasztalan volt minden igyekevése, mellét lépésről-lépésre görcsösebben fojtotta a szive. Térde meg-megcsuklott, aztán megbotlott, végre fáradtan esett össze egy magas palota kapuja alatt.

Feje zugott, s mint valami tulvilági mennydörgés, hatott el füléig az erős kocsirobozás s a lovak patáinak dobogása, mely

míg egyes sorokban az van írva, hogy én nem vagyok intakt, sőt konfidens vagyok, akivel úri ember nem áll szóba, — addig a másik sorban azt írja rólam, hogy önök engem meg akarnak szeretni, megbecsülnék s a szeretet és béke olajával közelednek hozzám, az én „becsületes és férfias” szívemhez.

Hát ez konfidens hazugság, kedves Spissák úr; gyalázatos, szemtelen hazugság! mert én éppen ma voltam a miskolci törvényszéken s ott a büntető irattárban azt tudtam meg, hogy Csepela ur ott járt a minap, s azt kereste, hogy micsoda diffamáló dolgokat talál én rólam a büntető osztály irattárában. Tehát a maguk szeretete és békéje abban áll, hogy ellenem a büntető törvényszéken keresnek olaját? Hitvány, perfiid eljárás ez. Csepela urat az olajággal kitessékelték az irattárból s mert nem talált semmi diffamálót, — most egyenesen az én kezembe akarja nyomni az olaját a tek. Spissák úr közvetítésével. Nem olajág az, kedves Spissák, hanem bógáncskoró; a szamarak és öszvérek igen szeretik. A békének lelkes híve vagyok, de a Molnár János cobolypremes hölgyére pénzt nem adok.

Elismerem azonban, hogy Csepela úrnak sok ellensége van Ózdon, — de ennek az ő rossz természete az oka, mert hiszen csupán személyes ellenségei vannak; de rettenetes taktikai hibát követett el Csepela, midőn őnt választotta ki védőül, kedves Spissák, mert akár maga írta azt a számárságot, akár Csepela diktálta, egy bizonyos: még egy ilyen védelem, s Csepela meghal; azt se mondja, hogy „bikk-makk.”

A magam és olvasóközönségem, de a Török István úr reputációja érdekében is azonban tartozom kijelenteni a következőket! Csepela kíváncsi volt a büntetőtörvényszéki bünlajstromomra, ahonnan kiutasították s így én magam adom meg saját bünlajstromomat, melyet ő az ő haladóparti nyomdájával egyetemben sem tudott megszerezni. — Ime: büntetve voltam 1890-ben párbajvétségért 14 napra; 1892-ben ugyancsak azért 1 hónapra, 1896-ban pedig ismét párbajért 6 hónapra. — 1907-ben Miskolcon egy rendőrt pofon vágtam; ezért kaptam 20 frt büntetést; Budapesten egy izben utcai skandalumért elítéltek 2 frtra;

egyre közelebből dübörgött. A tüzes lovak fujva, torpanva éppen a kapu előtt állottak meg. Cifra inas ugrott le a bakról, s nyitotta ki a kocsii ajtaját.

Egy magas, elegáns ur lépett ki és sietett a kapu felé. Majdnem rátaposott a félalált asszonyra. Észrevév azonban a földön heverő kendőcsomót, odaszólt az inasnak:

— János, vakard el ezt a rongyot!

A szavak hallatára kissé magához tért az asszony. Fölemelkedett s tekintete rémülten kért bocsánatot a magas kalapu urtól, hogy kapuja előtt mert összeroskadni.

Az pedig haragos lett. Megfordult s ingerülten morogta:

— Mindig elrontja valami az estém...

Azzal a zsebébe nyult s odatartotta finom keztyűs kezét az inas elé:

— János, végy ki egy hatost. Dobb oda, mondta s fanyar képpel eltűnt a kapu mögött.

Az asszony pedig mozdulatlanul bámulta a tenyerén csillogó pénzdarábot. Miért, mivel érdemelte meg? — Gyöngye asszonyi lelke nem tudta megérteni.

Epsilon.

ugyanott be nem jelentés miatt 2 frtra; a lefoglalt butoraim eladásáért vád alá helyezték, de mert nem Spissák ur volt a védőm, az eljárást megszüntették; ugyancsak Budapesten anyakönyvi kihágásért felmentettek. — Lehet, hogy még Csepela úr találna egynéhány emberlést, rablást, lopást, gyújtogatást, füt-fát, tücsköt-bogarat, olaját, akasztófát és — Spissákot, de esküszöm az én jó olvasó közönségem izlésére, hogy többet nem írok rólok; nem bánom, ha keresztre feszítenek is, ha megesznek is; záradéku jött a szellemidézés, — s ugyan ki hisz ma már a kísértetekben?!

Látja, kedves Spissák, én magáról azt sem tudom, ki ön s merre van hazája, fiú-e, vagy leány? maga se látott engem soha és mégis belém köt. Hát én magától nem félek, kedves Spissák; írjon, ami jól esik, nem fogok reá felelni, sajtóperem sem indítok. Undorító dolog a sajtóban, midőn valaki fényes lakkeszimat visel s egy piszkos kapeát huz bele és azt is mástól kéri.

A felajánlott olaját, bár puskaporszagu, Csepelától elfogadom; a rajongó ember nagyokat téved, de a fanatikus kitarítás mégis alkot, vagy rombol. Önt azonban, kedves Spissák, nem olajozom be a béke ágával, mert nem ismerem. Ezzel bezárom leveletemet s maradok aki voltam: „Pláne Pánczél Béla“.

HIREK

Angyal kellett az Istennek. Pánczél Bélát lapunk felelős szerkesztőjét, súlyos csapás érte. Annuska nevű kis leánykája vasárnap délután meghalt s kedden temették el nagy részvét mellett. Nyugodjék békével!

Tisztviselők értekezlete. Az ózdi járás közigazgatási tisztviselői január 29-én tartották meg Ózdon rendes első évi értekezletüket Zsóry György járási főszolgabíró elnöksége alatt. Számos a közigazgatást, a közegészségügyet érintő dolgok tárgyaltattak le. — Kádár Elek felolvasást tartott az állami anyakönyvek módosításáról; szabatosan elkészített munkája elismerést érdemel. — Az értekezlet a fegyvertartások korlátozása tárgyában fölterjesztést intéz a vármegyei alispánhoz, hogy ily tárgy szabályrendeletet készítsen a megye. Egyik fontos tárgya volt a külföldiek lakhatási engedélye; nevezetesen minden külföldi, ki három hónapja lakik a községben, köteles lakhatási engedélyért folyamodni. Ezt a törvény szigorúan megköveteli s dacára ennek, kellőleg foganatosítva nincs. — Az értekezlet után dr. Róth Jónás ur adta a szokásos közbeszédet. — Említés nélkül nem hagyhatjuk a házi urnónek bámulatos ügyességét a konyha-művészet terén, mert igaz, hogy nagyon is hosszú, de magyarosan készített ebédjével, s különösen a háziasszonyi teendővel járó tisztjével s kedvességével, sok sok érdemei: egygyel ismét szaporította.

Műkedvelői előadás. A szentsimoni róm. kath. olvasó- és dalkör műkedvelő tagjai, építendő templomuk javára, febr. 2-án Ózdon színelőadást rendeznek. Színre kerül a „Sárga csikó“. — Sok jót és szépet hallottunk már az olvasó- s dalkörrel s hisszük, hogy Ózdon is a legszívélyesebb fogadtatásban fognak részesülni.

Pótvásár. A miskolci Kereskedelmi és Iparkamara értesíti az érdekelteket, miszerint a kereskedelemügyi m. kir. miniszter megegyeztetve, hogy Mezőcsát községben a múlt évi december hó 28-ra esett, de elmaradt országos vásár helyett f. évi február hó 4-én pótvásár tartassék.

Megfagyott ember. Glück Mór sajszentpéteri lakos szódavizet vitt kecsiján a Pitypalattyölgy községeibe. Szegény zsidóember lévén, vékony nyári ruháját nem fedte se bunda, se télikabát. Egész berendezése egy nagy téli-

kendő volt a nyakában. A dermesztő hideg lassanként megvette a szegény öreg zsidót s Kápolna határában lefordult a kocsirol az árok szélére. Vagy két óráig feküdt ott dermedten, midőn egy kápolnai legény meglátta a már megkékült embert. Feltette a szekerére s behajtott Kápolnára, ahol is a korezmában addig dörzsölték hóval, míg magához tért. Most súlyos betegen fekszik.

A sajszentpéteri polgárikör bálját vasárnap tartották meg s minden tekintetben jól sikerült. Jelen volt Gaál András orsz. képviselő. A felülvezetők névsorát itt közöljük: Gaál András 19 kor. Falleg János 4 kor. Molnár László 3 kor. Lipp Károly 2 kor. Czákó Sámuel 2 kor. Micha Imre 2 kor. 1—1 koronával Gerő József, Reichard József, Szentiványi József, Nagy János, Jakab János, Bródy Miksa, Dr. Mezei Mór, Bólya Kálmán, Dr. Ambrus István, Mogyorós Simon, Stern Jenő, Kolos József, Kenyeres Károly, Dr. Orbán Barna, Dr. Orbán József, Cserny Károly, Gábor Áron, Czeizler Márton, továbbá Horváth Elek 50 fill. Farkas Károly 50 fill. Sziogyártó Béla 20 fill. Safrány Sándor 20 fill.

Tolvaj pénzügyőrök. Kovács Kontár János arlói lakos, szatóc, a napokban az ózdi csendőrsőn panaszt tett, hogy az elmúlt napokban a szobájában levő szekrényből 160 korona készpénze ismeretlen módon elveszett, egyben előadta, hogy szobájában napok óta senki sem járt; csak Simon Pál és Kovács Gyula Sajtóvarkonyon állomásozó pénzügyőrök voltak január 25-én a szobában. Egyanu alapján megindított nyomozás ki is derítette, hogy a lopást tényleg a jelzett két pénzügyőr követte el, azonban az ellopott pénznek már nyoma sem volt, mert a tolvaj pénzügyőrök azt Ózdon fillérig elmulatták. A csendőrség a két pénzügyőrt letartóztatva, a további eljárás végett a miskolci kir. ügyészségnek átadta.

Verekedés. Folyó hó 26-án Révai András és annak neje Demesik Terézia és Balyki András katonabolyoki lakosok, Grósz Dávid bolyoki lakos korezmájában összeverekedtek; a verekedés közben Bajki András egy késsel Révainé mindkét kezét a tenyerén súlyosan megvagdalta.

Iparosbál Sajszentpéteren. A sajszentpéteri iparosok bált rendeznek február 10-én a Sodomában s a tiszta jövedelmet a tűzoltó-egylet javára szánták. A meghívókat most küldik szét. A rendezőség ez uton is felkéri Sajszentpéter és vidéke közönségét, hogy a mulatságot már a jótékony cél érdekében is megjelenésével támogatni sziveskedjenek. A bál szigorúan zártkörű lesz. A zenét Budai Aladár jóhírű bandája szolgáltatja.

Az üvegyári sztrájk dolgában egyesek annak közlésére kértek fel, hogy a sztrájk oka egy magyarul nem tudó hutamester, meg az egyik igazgató, aki még aludni sem tud magyarul. Nem terjeszkedünk ki a sztrájkra s annak okaira, mert szeretnők ismerni az igazgatók álláspontját is. — De ha a fajgyűlölet közrejátszik a gyárban, akkor melege lesz az üvegyárnak, mert ha igaz, hogy az emített két külföldi atyafi a magyar munkásokat „bitang magyar“-nak nevezi, — jó lesz, ha minél sebesebben kereked oldanak, mert a gyár különben megint megbukik. Mégis csak vakmerőség volna, hogy holmi jöttment külföldi cseh és német egy tözsgyökéres magyar városban szidja a magyarokat. Ugy tudjuk, hogy a város elengedte az üvegyári községi pótadóját; nos, szépen köszöni meg!

Mi a házasság? B. esperes egyszer falusi iskolát látogatott. Kérde az egyik gyermektől: — Mondd meg, kis fiam, mi a házasság szentsége?

A fiú zavarba jő s hebegve mondja: — A házasság... a házasság... a házasság az ideiglenes szenvedések helye, honnan a gyötörődés által megtisztult lélek a menyországba jut.

A jelenlévő plébános ijedten szól közbe: — Csacsi, hiszen te összetévesztet a purgatóriummal!

Az esperes erre odafordul a plébánoshoz: — Csak hagyja beszélni. Mit tud a plébános ur hozzá? Lehet, hogy ennek a gyermeknek igaza van.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK.

K. K., Diósgyőr. Hol késsel az éji homályban?

Tanítók szövetsége, Nagybánya. Szivesen közzétettük, mert ügyüket régen magunkévá tettük!

Forró szerelem. Dehogy forró! Amint elolvastuk versét, a higany 3 fokkal lejjebb szállt. Forróbbat kérünk, vagy köszenebbet!

Üj mellem a kandallóhoz! Bajos elhinni, hogy maga így idézte a verset. Ismerve természetét, hajlandók vagyunk elhinni, hogy így szölt önagységához: „Üj mellem a kan dallóhoz!“ mivel hogy maga a fütetlen szobában dalolt.

Nyilatkozat.

Az „Anker“ élet- és járadékbiztosító társaságnak, ahol boldogult felejtethetlen férjem 6000 koronára biztosítva volt, ez uton mondok köszönetet az összeg kifizetése körül tanúsított előzékeny pontosságáért.

Kelt Ózdon, 1906. évi december hó 21-én.

Özv. Varga Ferencné.

Hazai iparcikkek!

Szolid és pontos kiszolgálás!

Megtéteztésre ajánlom mindenkinek, mielőtt máshová fordulna, minden stílu butorral gazdagon felszerelt raktáramat. Tartok fa-, vas-, réz- és kárpitozott butort **jó minőségben és olcsó áron.** — Kárpitosműhelyemben készülnek mindenféle e szakba vágó munkák, szalon- és angol garnitúrák. Nagy készletem van továbbá mindennemű, legjobb szerkezetű varrógépekből, szobamángorlókból, koporsókból és egyéb temetkezési cikkekből.

Eladásnál hitelt nyujtok igen előnyös részletfizetésre.

Épületfa, tüzi fa, téglá, kő, cserép, cement és egyéb építkezési anyagok.

Az „ANKER“ élet- és járadékbiztosító társaság főügynöksége.

Weiner József, Ózd, az állomás mellett.

1906. sz.
1906. tk.

Arverési hirdetményi kivonat.

A sajszentpéteri kir. járásbíróóság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Üveges István** végrehajtható **Kos József** végrehajtást szenvedett elleni 78 kor. tőkekövetelés és járuléki iránti ügyében az árverést a sajszentpéteri kir. járásbíróóság területén levő: I. a varbói 204. sz. telekjegyzéknyvben A. t. 2. s. 980. hrsz. alatti a medvefőn levő szőlőre a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával, mely **Kos József** és neje **Tóth Klára** nevében áll 168 korona; II. ugyanezen tkjvben A. t. 3. s. alatt foglalt szőlőre ugyanezen dűlőben a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 144 kor.; III. a varbói 205. sz. tkjvben A. t. 1. s. 982. hrsz. a ugyanezen dűlőben levő szőlőre a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 96 korona; IV. a varbói 208. sz. tkjvben A. t. 1. s. 963. hrsz. a ugyancsak a medvefő dűlőben levő szőlőre a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 264 kor.; V. a varbói 311. sz. tkjvben foglalt 2/3 telek után erdő- és legelőilletőségre, — mely **Czakó Ferenc**, **Kos József** és neje **Tóth Klára** nevében áll, a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 154 kor.; VI. a varbói 438. sz. tkjvben A. t. 2. s. 541/a. hrsz. a szántóra a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 120 kor.; VII. a varbói 390. sz. tkjvben A. t. 2. s. 558²/a. hrsz. a varbószögi dűlőben a végrehajtási törvény 156. § a alkalmazásával 185 korona ezennel megállapított kikiáltás árban elrendelte s hogy a fent megjelölt ingatlan az 1907. évi február hó 23. napjának d. e. II órája **Varbó község** házánál megtartandó árverésen a kikiáltási áron alóli seladatik. Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% át készpénzben a kiküldött kezéhez letenni. Sajszeptéperen, a kir. jbiróság telekkönyvi hatósága 1906. évi december hó 4. napján. Vas, kir. albiró.

Figyelemre méltó,

Hogy egy liter finom rum egy csomag teával együtt csak 1 frt. Továbbá ajánlhatok finom szilvoriomot, borovicskát és különféle likőröket, jó Érmelléki borokat, gyógyborokat, pezsgőket, különféle ásványvizeket. Fűszer- és csemegeárunk csak

Stefankó János kereskedésében Ózdon

kaphatók a legjobb és legtisztább minőségben, hol nagy választékban vannak kávék, rizsek s minden a háztartásban előfordulj cikkek, továbbá sajtok, heringek, felvágottak, konzervek stb.

Bent a községben a keresztény fogyasztási szövetkezet jelenlegi helyiségei, április 1-től hasznosbérbe kiadók. Az épületben van 3 üzlethelyiség, egy raktár, öt pince, két szoba és egy konyha. Értekezni lehet a tulajdonos **Nagy József** né 1906. ózdi lakossal.

Van szerencsém a mélyen tisztelt közönség szives tudomására hozni, hogy a jelenkor igényeinek teljesen megfelelő

fodrász- és borbélyüzletemet a Botta-féle házba helyeztem át.

Üzletemben kaphatók mindenféle fodrászati cikkek, u. m. copfok, uri- és női parókák, továbbá készítek méretek szerint uri- és női egész parókákat, frufukat, einlagot stb. Veszek levágott és kifésült hajakat.

Amidőn a nagyérdemű közönség szives pártfogásába magamat ajánlom, azon leszek, hogy pártfogásukat minél jobban kiérdemeljen.

Tisztelettel

Zelley Oszkár

uri- és női fodrász.

1512 sz.
tk. 906

Arverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a miskolci kir. törvényszéknek 1906. évi 14074. számú végzése következtében dr. **Majzler Jób** ügyvéd által képviselt **Weisz Náthán** és társa javára **Várnay Ferenc** és neje, **Dienes Julianna** és öz. **Várnay Pálné** ellen 480 kor. s jár. erejéig 1906. évi X. hó 29-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 964 koronára becsült következő ingóságok, u. m.: csöves kukorica, takarmány, szalma, tehén, disznó, szekér, butorok, gazdasági eszközök stb. nyilvános árverésen eladandók.

Ezen árverésnek a sajszentpéteri kir. járásbíróóság 1906. évi V. 817/4. sz. végzése folytán 480 kor. tőkekövetelés és jár. erejéig Sajszeptéperen leendő megtartására 1907. évi február hó 7 ik napjának délelőtti 9 órája határidőül kitézik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107. és 108. § ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tc. 102. § a értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Sajszeptéper, 1907 január hó 25.

Kollárik Béla,
kir. bir. végrehajtó.

Női felöltők és gyermekruhák.

Hadd tudja meg a világ,

hogy áruraktáramat, melyet már átköltözésem alkalmával tetemesen megnyagobbitottam, most

ujjonnan berendeztem.

Tisztelettel felhívom tehát a n. é. közönség b. figyelmét arra, hogy a szükségleteit legjobban üzletemben fedezheti, amennyiben mindenből a legszebb, legfinomabb és legolcsóbb árú választékban állnak rendelkezésére. Különösen nagy választékban vannak: **legfinomabb angol szövetek, jó minőségű barchettek, u. m. hermelin-, flannel-, zsinór- és tennis-barchettek, valamint a hozzávaló diszek, bélések és mindennemű kellékek.**

Caipkefüggönyök, szőnyegek, paplanok, valamint ágys és asztalterítők nagy választékban.

Női-, férfi- és gyermek-fehérműek, valamint cipők és kalapok nagy raktára.

Továbbá ajánlom a legdivatosabb gallérokat, kézelőket, nyakkendőket, zsebkendőket, télikendőket, fűzőket (Mieder), bőrkezttyűket, cérnakezttyűket, harisnyákat, pamutokat, cérnákat, himzőselymeket, szallagokat, stb. stb.

Midőn a nagyérdemű közönségnek magamat ajánlom, vagyok teljes tisztelettel

Mikola Béla

uri- és női divatkereskedő, ÓZD.

Jóminőségű linoleum és lábtörölők.

SEELÉNYI ÉS TÁRSA KÖNYVNYOMDAJA MISKOLCZON.

A legfinomabb vásznak gyári árban. Művirágok, sirkosorok.

Finom pénzeszközök, szivarváltók, ridikül és egyéb bőrárak.

Ne üljünk fel a sok mindenféle hirdetésnek, hanem ott szerezzük be

arany- és ezüstáruszükségletünket

ugymint zseborákat, ingaórákat, china-ezüst dísz tárgyakat, a hol nagy választékban sokkal olcsóbb és biztosabb, mintha azokat máshonnan hoztatnánk, tehát csakis

Guttman Sámuel

órás- és ékszerésznél Ózdon,

ahol mindenféle finom szemüvegek is kaphatók és a javításokért 1 évi írásbeli jótállás adatik.

Bármely nagy céggel is versenyképes.